

REDACTIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia
Brașov, piața mare nr. 30
Horisori nefrancați nu se pri-
mesc.—Manuscrisurile nu se
returnează.

INSERATE
se primesc în Administrațiune în
Brașov și în următoarele:

BIBLIOTECA DE ANUNTURI:
în Viena la N. Dukas Nachf.,
Euz. Angenold & Emeric Los-
ner, Heinrich Schalek, A. Op-
pelik Nachf., Anton Oppelk.
în Budapesta: la A. V. Gold-
berger, Ekstein Bernat, Julius
Leopold (VII Erzsébet-körút).

PREȚUL INSERȚIUNILOR:
o serie garmond pe o coloană
10 bani pentru o publicare.—
Publicări mai dese după tari-
fi și învoială.—RECLAME pe
pagina 5-a o serie 20 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LXV.

„GAZETA“ iese în fiecare zi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 24 cor., pe șase luni
12 cor., pe trei luni 6 cor.
N-rii de Duminică 2 fr. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 8 franci.
Se primumeră la toate ofi-
ciile postale din țara și din
afară și la d-nii colectorii.

Abonamentul pentru Brașov
Administrațiunea, Piața m. are.
Törgul Inului Nr. 30, etajul
I.: Pe un an 20 cor., pe șase
luni 10 cor., pe trei luni 5 cor.
Cu dusul în casă: Pe un an
24 cor., pe 6 luni 12 cor., pe trei
luni 6 corone.— Un exemplar
10 bani.— Acat abonamentele
cât și inserțiunile sunt a se
plăti înainte.

Nr. 218.

Brașov, Vineri 4 (17) Octombrie.

1902.

NOU ABONAMENT LA

„GAZETA TRANSILVANIEI“.

Cu 1 Octombrie st. v. 1902

s'a deschis nou abonament, la care invităm
pe toți amicii și sprijinatorii foiei noastre.

Prețul abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria: Pe un an 24
corone, pe șase luni 12 corone, pe trei luni
6 corone, pe o lună 2 corone.

Pentru România și străinătate: Pe un
an 40 franci, pe șase luni 20 franci, pe trei
luni 10 franci, pe o lună fr. 3.50.

Abonarea se poate face mai ușor
prin mandate postale.

ADMINISTRAȚIUNEA.

O vizită curiosă.

Sub impresiunea ideilor de cu-
cerire, ce s'au desfășurat în vorbirile
ținute la festivitatea desvélirei mo-
numentului regelui Matia în Clușiu,
ministrul de culte și de instrucțiune
publică Wlassics s'a decis a-se re-
pedi până la Beiușiu spre a inspecta
școlile române de acolo. Indată-ce
s'a terminat serbarea a și plecat la
Oradea-mare și de aici fără întâr-
ziere la Beiușiu.

Despre această vizită neașteptată
li-se comunică foilor maghiare din
Pesta nise amănunte curioase. Ra-
portul însuși, despre care vorbim,
este compus în spiritul acelor comu-
nicări, ce au de scop a semnala
marelui public maghiar noile fapte
și întreprinderi „patriotice“ în fa-
vorul maghiarisării.

De astă dată li-se spune cetito-
rilor maghiari, că Wlassics veghiéză
și lucréză pentru deplina cucerire a
școlilor române din acel vechiu fo-
car de cultură română al Bihorului.

Și mai este de remarcat, că rapor-
tul din cestiune presentă mergerea
lui Wlassics la Beiușiu, ca și o cer-
cetare făcută fără de veste și lasă
a-se crede, că ministrul Wlassics
n'a mai întrebat pe Stan seu pe
Bran, n'a mai dat bună ziua nici
la consistor, ca să-i arate ce inten-
țiune are și să-l róghe a'l conduce la
acele școle. Se spune chiar apriat
în raport, că ministrul nici nu s'a
anunțat, ci s'a prezentat fără de
veste în gimnasiul român unit din
Beiușiu.

Dacă așa s'a petrecut lucrul,
atunci ministrul a dovedit mai în-
tâi, că nu respectéză cum se cu-
vine aședemintele legale, pe basa
cărora acele școle confesionale stau
sub scutul și conducerea bisericeii;
al doilea a dat a se cunoșce, prin
acesta procedere a sa, că a fost
condus de bănueli și suspitiuni față
cu acest institut român, care deja
de peste șapte-deci de ani dă invê-
țătură și creștere generațiunilor ti-
nere spre binele obșteșc al patriei.

Ce vremuri am ajuns! Ce pitici
sunt ađi cei ce se pretind a fi suc-
cesorii patrioților, cari odinioară in-
cunjurau pe regele Matia în strălu-
cirea sa! Aceia au sciut să fie drepti
și echitabili față cu poporul în vre-
muri, când acesta gemea în jugul
servitutei, lăsat cu totul pradă lăco-
miei celor puternici, ce'l stăpâneau,
pe când cei de ađi, epigonii din
epoca Wlassicilor, nu sciuc ce va să
dică dreptate și echitate într'un timp,
când ei însiși afirmă că libertatea
se mănâncă cu lingura cea mare!

Dér se vedem cum s'a petrecut
curioasa vizită a ministrului de in-
strucțiune publică. Credeți, că s'a dus
să inspecteze școlile din Beiușiu cu
scop ca să se convingă, că aceste
școle corêspund în adevêr chemă-
rei lor de-a răspândi adevêrată cul-
tură între poporul român din acele
ținuturi și din cele învecinate lor?
Credeți că s'a interesat să afle dacă
în genere se fac progrese în studii?

De acesta, se vede, nu s'a interesat.
Ceea ce a voit să scie și pentru ce
s'a dus la Beiușiu, a fost numai și
numai de a se convinge cum pro-
greséză școlarii în studiul și cunos-
cința limbei maghiare.

De aceea ministrul Wlassics s'a
urcat pe catedrele diferitelor clase
și a adresat școlarilor întrebări din
limba, literatura și istoria maghiară,
și se asigură, că cea mai mare greu-
tate a pus'o pe cercetarea, decât se
învață în deajuns limba maghiară.
Dela gimnasiu s'a dus la școla de
fete Paveliană. După aceea la inter-
natele gimnasiale: unit și greco-
oriental și pretutindenți a examinat
pe elevi și eleve din limba maghiară.

Ceea ce caracteriséză însă mai
mult visita ministrului la școlile din
Beiușiu este, c'a adn-oniat pe profes-
orii să fie necondiționat fideli sta-
tului, și acesta în schimbul iubirei,
cu care statul ar îmbrățișa pe cetă-
țenii de ori-ce naționalitate.

De câte-ori se fac asemenea ad-
moniări din partea celor dela cărmă
ne putem astepta la nouă uneltiri
în defavorul dezvoltării noastre liniș-
tite. Să admitem însă, că, după aten-
tatele sêvêrsite în paguba instrucți-
unei române de la gimnasiu din Be-
iușiu, Wlassics nu mai voeșce să se
ilustreze prin nouă acte de violență.
Dér atunci de ce trebă sunt acele sus-
pitiunări, admoniări și indoiești în fi-
delitatea celor ce conduc acele școle
române? De ce ministrul, a căruia da-
torie ar fi să îngrijescă ca școlile din
Beiușiu să-și pótă implini cum se cade
misiunea lor culturală în sinul po-
porului român, merge să agite în
persoană în contra acestei misiuni,
vrênd a-o monopoliza cu totul nu-
mai în favorul limbei și al culturii
maghiare?

În urmă am mai voi să scim,
cum și de ce ministrul de culte și
de instrucțiune publică s'a decis a
face această inspecțiune la Beiușiu
tocmai acum, când dieceașă unită a
Oradiei-mari este vacantă?

O donațiune a familiei Mocsonyi.

Domnul Dr. Alexandru Mocsonyi,
dimpreună cu ceilalți membrii ai
ilustrei familii Mocsonyi, au adre-
sat In. Preasfinției Sale Archiepis-
copului și Metropolitului Ioan Me-
țianu următoarea scrisore, însoțită de
60,000 corone:

*Inalt Prea Sântia Ta, Domnule Ar-
chiepiscop și Metropolit!*

*Adênc pêtrunși de pietate, iubire și
venerațiune față de morții familiei, înde-
sebi față de fericții în Domnul adormiți
Caterina, Mihail, Antoniu, Georgiu
și Eugeniu, cari ne stau mai aprôpe,
donăm în pia Lor memorie pentru cate-
drala metropolitană din Sibiu 60,000
corone.*

*Aducênd acesta Inalt Prea Sântiei
Tale la binevoitore cunoștință, Te rugăm
Prea Sântite, a primi espresiunea conside-
rațiunei noastre celei mai distinse.*

Birchiș, 22 Septembrie 1902 st. v.

*Alexandru Mocsonyi m. p., Zeno
Mocsonyi m. p. Vêd. contesă Andreiă
Bethlen născută Livia de Mocsonyi m.
p. Contesa Rudolf Bissingen născută
Georgina de Mocsonyi m. p. Vêd. Eu-
geniu de Mocsonyi născ. Teresia Hor-
vâth de Zalabér m. p.*

Donațiunea această cu adevêrat
generosă a familiei Mocsonyi pentru
fondul zidirei noiei catedrale, ne
infățișeză mai viu decât s'ar puté
spune prin cuvinte, sentimentele de
alipire cătră biserica și neamul ro-
mânesc ale distinsilor săi membri, și
este o nouă și puternică dovadă de
interesul cel mare, cu care urmăresc
și sprijinesc înaintarea poporului pe
tote terenurile.

Vestea îmbucurătoare de mai sus,
„Telegraful Român“ o însoțesce cu
următoarele cuvinte calde de recu-
noștință și urări, la cari ne asociem
și noi din inimă:

„Prin fapta această măreță, până a-
cuma unică în biserica noastră din aceste
părți, nobila și ilustra familie de Mocsonyi

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

O voce din depărtare.

De Maurice Level.

Prin jocul cărui capriciu infernal a
reunit întâmplarea pe același vapor pe
acești doi ômeni, pe cari o ură sêlbatică
i-a aruncat odată pe unul contra celuilalt?
— Numai singur Dumneșeu scie.

Viața lor a amândurora era concen-
trată acum în drama, ai cărei eroi lamen-
tabili fuseseră și în care să nimicise tre-
cut, viitor, tot, cu o singură lovitură.

Altă dată erau amici inseparabili,
uniți încă din colegiu printr'o afecțiune
solidă, alcătuită din respect mutual și în-
credere reciprocă.

Erau aprôpe de aceeași etate, și cu
tote acestea, între dênșii erau nise cîu-
date diferențe. Jean Guerrand, cu câteva
luni mai mare, fusese educatorul amicu-
lui seu Mandras, și acest rol de frate mai
mare, fôrte ascultat și fôrte iubit, care

isvorira atât din natura sa calmă și așe-
dată, cât și din puterea sa fizică, de care
altmintrelea nici odată n'a abusat. Era
blând, delicat și evlavios, de o pietate
eșită din convingere și lipsit de ori-ce ură.
Umbla prin lume, compătimitor și gata
de a ajuta, apostol rêtăcit în viață, con-
centrându-și totă morala în absolutul res-
pect față cu cele șcece porunci.

S'a însurat din amor. Mandras a ră-
mas amicul casei. Orfan, singur în lume,
el a regăsit în tînêra gospodărie, familia
și căminul. Se vorbeau multe rele despre
această intimitate, dér Jean Guerrand era
mult mai ridicat peste părțile umbrôse
ale vieții, de cât să prindă bănuelă. Din
contră se bucura da prietenia, ce o arăta
nevasta sa pentru amicul lui.

Dér într'o ți, întorcându-se acasă,
auđi șgomotul produs de nise vorbe șop-
titôre. Deschide brusc ușa: nevasta sa
era în brațele amicului.

Se repeđi la dênșii cu pumnii înceș-
tați. Cu mânilor sale puternice îi apucă de
gât. În mintea lui vedea deja sângele
curgênd... un omor!... Atunci îi fulgeră

prin creerii lui tulburați o scânteie de
lumină, o voce din depărtare, rugătoare...

„Să nu uciđi!...“

Degetele lui crispate se desfăcură.

Cu buzele vinete, cu vocea răgușită, le
strigă:

— Eșiți de aici! Plecați să nu vă
mai vêd!

Apoi, rămânênd singur, căđu pe un
dișan, își acoperi fața cu mânilor și începù
să plângă pe ruinele fericirei sale, care a
sburat pe aripele vântului, pe ruinele vi-
surilor sale sdrobite prin trădare și terfelite
în noroi.

Ispita omorului dispărù, de odată
însê se gândi la duel, la plăcerea infer-
nală, de a sdrobi corpul banditului.

Atunci aceeași voce se auđi în
inima lui:

„Să nu uciđi!...“

Să uit, să plec, să dispar!

Cu o săritură să trec de la tortura
morală, la somnul de veci! Și degetele
lui se stringeau convulsiv pe mânerul pis-
tolului... Sinucidere!...

Dér aceeași voce îl impedecă.

Đile și nopți întregi plângea cu
hohot:

„Dumneșeu meu, Dumneșeu meu,
de ce mi-ai rezervat această încercare, decât
porunca Ta nu mă lasă, să pedepsesc?“

Se hotărî să plece în călătorii, să
părăsescă Parisul, unde îl nelinișteau atâtea
suvenirii veninoșe.

Și așa s'a făcut că unul și același
vapor îi ducea peste mări ura neputin-
ciôsă, odată cu remușcările lui Mandras.

De două săptămâni plutiau deja pe
mare. Au traversat Mediterana, au stră-
bătut marea Roșie și întrau în Oceanul
indian.

Intr'o ți, închiși în cabinele lor, Mandras
și Jean Guerrand păstrau o tăcere sêlbati-
că.

Pe bordul vaporului, pe care călêto-
riau, era și un misionar, care mergea la
Tonkinul de sus. Guerrand se făcù prie-
tin cu misionarul, și în timpul orelor lungi
ale nopții, ședênd din dos, cu privirile
pierdute, îi comunică drama vieții sale, is-
torisind de la început, vecinic cu aceleași
vorbe, și făcênd mărturisirea motonă, din

a dat o nouă dovadă de interesul cel mare, pe care-l poartă față de biserica străbună și față de clerul și poporul acestei biserici. Recunoștința datorsește deci clerul și poporul român acestei familii; și recunoștința aceasta și-o va arăta mai bine prin manifestarea interesării față de neam și bisericească în măsură, în care o face acesta ilustră familie de Mocsonyi, de o parte, ér de altă parte potențându-și venerațiunea față de memoria membrilor răposați și față de membrii vii ai acestei ilustre și nobile familii române.

Rugăciuni se înalțăm deci la tronul cel ceresc pentru odihnirea în pace a sufletelor întru memoria cărora se face această frumoasă donație, viștea a acesteia familii, cărora le dorim, ca ceriul să le răsplătescă această mare binefacere, ér nobila lor faptă imitatori să aște întru fiii vrednici ai bisericeii noastre.

Trăiescă familia de Mocsonyi!

Din dieta ungară. Deputatul *Nessi* a anunțat erî o interpelație în chestiunea celor petrecute la Clușii și a imnului „*Gott erhalte*”.

Deputatul *Ratkay* își motivează moțiunea în chestiunea discuțiunii asupra autografului prea înalt fixarea la fixarea quotei. Oratorul critică fixarea atât din punct de vedere formal, cât și material, mai ales că această fixare este făcută numai până la mijlocul anului 1903; protestează contra concepțiunii, care susține, că drepturile suveranității Coronei se nu potă fi nici măcar amintite în cameră. *Ratkay* ăice, că ar fi așteptat, ca regele, cu ocaziunea amintirii lui *Kossuth*, să fi întins nașnii ramura de cocșus. În loc de această însă, i-s-a arătat bicișca. *Idelitate față cu regele și cultul lui Kossuth sunt compatibile*. Oratorul stăruie, ca să se ia în discuțiune fixarea quotei.

Ministrul president *Szell* respinge afirmațiile lui *Ratkay*, ca neechitabile. *Szell* propune, ca moțiunea lui *Ratkay* să se ia la discuțiune mâne.

Beöthy Akos e de părere, ca moțiunea să se dea întâiu la tipar și să se ia în discuție, de cât Sămbătă. *Thaly* susține propunerea lui *Beöthy*. *Szell* nu se opune.

Camera procede apoi la alegerea comisiunilor.

Nessi întrăbă în interpelația sa, decă ministrul president are de gând să dea hămuriri în chestiunea, de ce n'a venit Majestatea Sa la Clușii? Mai departe întrăbă, că de ce membrii casei domnitore au refuzat invitările și, în sfârșit, decă ministrul president are de gând a lua măsură, ca de acum înainte să se nu se mai cânte imnul „*Gott erhalte*”, la auđul căruia publicul devine în iritație și care poște să producă urmări penibile.

care nimic nu omitea, nici cele mai umile greșeli ale sale, nici gândurile cele mai grozave.

Și în fie-care noște, când se despărțiau, călugărul ăicea cu voce trăgănată și gravă:

— Domnul să fie cu tine. Dormi în pace, fiul meu.

Fiind în mijlocul oceanului, pe la órele 7 séra, de-odată isbucni o furtună furiosă. A fost o ăi agitată. De la amiađi *Jean Guerrand* și *Mandras* se urcaseră pe bord, atât eră de *Mandras* eră căldura în cabine. Și-acuma, când s'au vedut și când privirile lor s'au întâlnit pentru prima óră de la dramă, nu îndrăzneau să facă o mișcare, ședeau ca încrămeniți și fermecați unul de altul pe scaunele lor.

Uraganul se intetia din ce în ce mai mult. Călugărul era aprofundat în rugăciuni. *Guerrand* urmă esemplul călugărului. Amândoi în genunchi, se rugau în mijlocul șgomotului de vifor și de strigătele de comandă ale căpitanului. Vaporul era aruncat ca o minge de valuri.

Se înopță. Albă, rece, făcend par'că

Cestiunea limbilor în Austria.

Alaltăeri s'au deschis în Viena conferențele inițiate de guvern asupra aplanării conflictului de limbă în Austria. Din partea *Cehilor* s'au prezentat: Pačak, Kramer, Stransky, Herold, Zacek și Brzozad, deputați din partidul *Cehilor tineri*; din partea marilor proprietari *conservativi*: Bouquoy, Czernin și contele *Silva Tarucca*; din partea *Cehilor agrari*: Zadworka, Prazek și Kubr.; din partea partidului *german popular*: *Derschatta*, *Lemisch Kindermann*, *Prade* și *Leininger*; partidul *german progresist*: *Funke*, *Nietsche*, *Schlicker*, *Pergelt* și *Eppinger*; marii *proprietari constituționali*: *prințul Fürstenberg*, contele *Oswald Thun*, br. *Schwegel*, conții *Baerneriter* și *Stürgkh*; partidul *popular catolic*: *Kathrein* și *Kern*; *creștinii sociali* *Lueger*, *prințul Lichtenstein* și *Axman*; *Germanii din Moravia*: *Gross*, *Götz*, *D'Elvert*, *Chiari*, *Skene* și *Fuchs*.

Ministrul president *Dr. Koerber* li-a prezentat un elaborat cu adausul, că până când cestiunea de limbă în Boemia și Moravia nu va fi regulată pe cale parlamentară, ține să reguleze cestiunea limbilor pe baza acestui elaborat.

Principiile cardinale ale elaboratului sunt: 1) *Limba germană* să se întrebunțeze în proporțiile de până acum în contactul deplin cu autoritățile militare și de la gendarmerie și în serviciul acestora; 2) în contactul cu autoritățile în afară de Boemia și Moravia; 3) *Limba germană* se va folosi din partea autorităților din tóte provinciile, atât în contactul serviciului intern, cât și în corespondența oficială, în tóte afacerile armatei, în rapórtele ce se trimit la centru, în opinia poliției și conspectele oficiale, în afacerile polițienesci de stat etc.

La autoritățile din Boemia trebuie să se facă în principiu deosebire între teritoriile cehice și germane cu o limbă, și între teritoriile cu două limbi (utraquiste). Cercurile judecătorești cu o limbă sunt a-se considera acelea, în cari mai puțin de 20% ale populației din provincie vorbesce cealaltă limba provincială. Tóte celelalte cercuri judecătorești sunt a-se considera utraquiste. Autoritățile a căror sferă de drept se întinde peste mai multe cercuri judecătorești, decă unul séu mai multe cercuri sunt de altă limbă de cât celelalte.

Legea va mai designa încă câte-va autorități concrete (în Praga), cari cu privire la relațiile locale, sunt a se considera ca utraquiste. Pentru-ca numărul autorităților cu o limbă să fie cât mai mare, cercurile judecătorești vor fi transformate astfel, ca ele să cuprindă comune numai cu o singură limbă, ér cercurile administrative să cuprindă cercuri judecătorești de asemenea cu o limbă, ținându-se sémă,

ochi mari de mirare, apărù luna pe ceriul negru, printre norii întunecați.

Din când în când, cufundându-se prora, se auđiau bătăile neregulate ale heliceii, afară din apă. Valurile măturau bordul. La ordinul căpitanului un matelot strigă pasagerilor, să se cobóră.

Guerrand și misionarul se sculară. Când să plece, un val furios se aruncă pe bord. Se auđi un strigăt de desperare *Mandras* a dispărut.

Guerrand, încrămenit de gróză, se oprì. O scinteie ciudată îi lumină ochii. Cu ochii ridicați spre ceriù își făcù semnul crucii și cu o săritură, se aruncă de pe bord.

Strigătul vocei sale străbătù șgomotul:

— Un om în mare!

Atunci, pe când un țipet îndelungat răsuna jalnic din vârtej, ca glasul unuia, care este de-asupra mării furioșe, figura albă a misionarului se înalță, și de-asupra viltorii, închise pentru vecie, cu voce gravă, roști rugăciunile agonizantilor.

Trad. de Oulă.

firesce, pe cât e posibil de dorințele poporațiunii și de raporturile esistente.

În teritoriile cu două limbi, trebuie aplicată la oficii în număr suficient de astfel de funcționari, cari pricep amândouă limbile provinciei. Autoritățile provinciale din Moravia sunt a-se considera în principiu ca fiind utraquiste. Conform acestui principiu în contactul afară de serviciu e normativă limba părții, în serviciul intern însă în afaceri cari se rezolvă într'o limbă, limba actelor este aceea a comunicării verbale. Corespondența oficială între autoritățile provinciale în afacerea părților, se face în limba, în care se pertractează afacerea.

*

Aceste principii fundamentale sémănă cu acele, ce se cuprind în proiectul de limbă, pe care *Koerber* l'a fost înaintat parlamentului la 8 Maiù 1900. În elaboratul de față însă validitatea limbii oficiale germane e stabilită mai precis și se înșiră taxativ autoritățile, cari în serviciul intern ar trebui să întrebunțeze limba germană.

După conferența deputații cehi au ținut un consiliu comun.

Foile cehice din Praga se ocupă tóte cu elaboratul lui *Koerber*, pe care-l taxeză de *imposibil*. După „*Politik*”, *Pačak* și *Zacek* au înșciințat deja guvernul, că pe baza acesta nu se poște tracta.

Ministrul Wlassics în Beiușiu.

Foile din Budapesta aduc șcirea, că ministrul cultelor și al instrucțiunii publice *Wlassics*, a făcut pe neașteptate o inspecție la gimnasiul din Beiușiu. Étă ce șcirie „*Budapesti Hirlop*” despre această inspecție:

„Ministrul de culte *Wlassics*, după-cum ne telegrafază corespondentul nostru din Oradea-mare, întorcându-se de la serbările desvălirii monumentului lui *Matia*, Lunì nóptea a plecat din Oradea la Beiușiu. Cum a făcut la mai multe asemenea ocaziuni, ađi diminătă fără de nici o anunțare, s'a prezentat fără veste în școle. Aici a inspectat înainte de tóte gimnasiul greco-catolic, a intrat din clasă în clasă, a ocupat loc la catedră și a cestionat elevii cu deosebire din istorie, din limba și literatură maghiară, cercetând mai ales, decă elevii cunosc în deajuns limba statului. Inspecția la gimnasiu a durat vr'o două óre, după care a trecut la școla de fete înființată de episcopul *Pavel*, cestionând și aici singur elevule. De aici s'a dus la școla primară de fete a statului și inspecția s'a terminat după amiađi târđiu cu inspectarea internatului greco-catolic și a celui greco-oriental.

„După inspecție, ministrul a convocat corpul profesoral în cancelaria gimnasiului, unde și-a comunicat observațiile, și i-a îndemnat pe profesori, să crească din tinerime cetățeni fideli și folositori patriei, accentuând, că statul maghiar îmbrățișeză cu egală iubire pe cetățenii de orice naționalitate ai patriei comune milenare. În schimb se înțelege, că cere și pretinde de la toți factorii instrucțiunii publice fidelitate necondiționată față cu statul. A adăogă, că eventual unele observații ale sale, le va comunica pe cale oficială, în scris.

„Directorul *Buteanu*, în răspunsul séu, cu cuvinte patriotice, a asigurat pe ministru despre silințele zelóse ale corpului profesoral.

„Ministrul *Wlassics* a plecat după amiađi din Beiușiu. La gară s'a prezentat corpul profesoral, sub conducerea directorului.”

Studentii italieni în România.

Ca întregire vă trimit ađi câte-va amănunte despre primirea studenților italieni în Constanța și în Brăila.

Intreg orașul era frumos pavoazat, multă lume de prin satele vecine a venit întru întâmpinare, ca și întréga pătură cultă și tótă elita Constanței. Societățile mese-

riașilor și macedonéna cu drapele, și gimnasiul local de asemenea cu drapelul.

La óra 1½ trenul intră în gară. *Musica* regimentului întonéză imnul italian. Drapelele și pălăriile falfăe în vânt. La oprirea trenului un formidabil *Evviva Italia* izbucnesce din tóte piepturile. Primarul *Constanței*, *Georgescu*, ofere 2 buchete de flori Italianilor și rostesc câte-va calde cuvinte de bună sosire în Constanța.

Doctorul italian *Formigini* răspunde primarului, mulțumind pentru frumoșă primire. Salută pe cetățenii Constanței, cărora le esprimă simpatiile Italianilor.

La intrarea în oraș a cortegiului, a domnit un entusiasm de nedescris.

La vederea stimei lui *Ovidiu* un formidabil *Urrea!* izbucnesce din piepturile studenților.

Aci d-l *Dan*, profesor la gimnasiul local, vorbesce în franțuzesce, urând bună sosire în patria lui *Ovidiu* studenților italieni și termină strigând: *Trăiască Italia!*

După aceea d-l *Petre Vulcan* vorbesce în italianesce. D-sa încheie ăicend:

„Cetatea *Tomis*, scaldată de undele mării Negre, care 'și desfă-óră splendoréa înaintea vederilor vóstre, e în plină sərbătóre și veselie.

„Să înalțăm glasurile noastre și să strigăm trăiască Italia! Trăiască fii séi nobili, pe care ne-a învrednicit ceriul să-i îmbrățișăm ađi, 28 Septemvre 1902! ăi, pe care n'o vom da uitării nici-odată! Trăiască Italia! Trăiască România!”

D-l *Persico*, vice-președintele „*Cordei Fratres*” mulțumesce. Apoi d-l *Furculescu*, student, mulțumesce cetățenilor patriei lui *Ovidiu*, de entusiasm arătat studenților italieni.

De aci cortegiul a plecat la hotelul *Carol*, unde a avut loc banchetul oferit de primărie în onóra iubitorilor óspeți.

După banchet, la care s'au ținut frumoșe toast pentru *Suveranii Italiei* și ai *României*, pentru înfrățirea italo-română, prosperitatea orașului *Constanța* etc., primarul *Georgescu* a pus la dispoziția óspeților trei remorchere, cu care s'a făcut o plimbare pe marea *Neagră*.

La órele 6 studenții au fost conduși cu același entusiasm la gară, de unde au plecat la *Brăila*.

*

În portul *Brăila* li-s'a făcut *Duminică* studenților italieni o primire, cum nu s'a mai vedut de mult acolo. Intreg orașul era în port și aștepta sosirea vaporului. La sosire s'au rostit discursuri în mijlocul unei mari însuflețiri.

Óspeții italieni au fost purtați pe mâni. Li s'au oferit două banchete. Unul la prând și altul séra în sala „*Rally*”.

După prând studenții au vizitat monumentul și stațiunea balneară „*Lacul-Sărat*”. La banchetul de séra a luat parte întréga elită a *Brăilei*. Erau de față prefectul *Gabrielescu*, primarul orașului *Cociu*, și ai industriei și reprezentanții Galăților.

La órele 10½ studenții italieni au fost conduși la gară cu o mare retragere de torțe, în mijlocul ovațiunilor poporațiunii.

SCIRILE DILEI.

— 3 (16) Octomvrie.

Arestarea redactorului Schroff. Față cu șcirile publicate în foile din *Budapesta*, cari raportéză sub titlurile cele mai curioșe despre arestarea lui *Schroff*, ca: „otrăvitorul din *Brașov*”, „arestarea unui agitator”, „un redactor pangerman arestat” etc., „*Kronstädter Zeitung*” scrie următoarele:

„*Schroff* n'a fost nici agitator, nici pangerman, ci a deseri în „*Kr. Ztg.*” stărire din patrie într'o manieră patriotică, ireproșabilă și a luptat pentru executarea legilor și pentru drepturile germanismului în această țéră. De asemenea, cu tóte că era supus al imperiului german, nici prin minte nu i-a trecut, să facă propagandă pentru un „pangermanism” réu înțeles, care ar

gravita în afară, din contră a accentuat tocmai înalta misiune a germanismului în interiorul Ungariei și în cadrul constituției ungare, și deplina compatibilitate a unei vieți germane naționale cu fidelitatea către patria, Ungaria. El a trăit din frageda copilărie în București, de unde a venit, înainte de asta cu doi ani, la Brașov, și a fost întâi redactor la „Kronstädter Tageblatt“, de unde după contopirea celor două ziare săsești din Brașov, a trecut ca redactor la „Kronstädter Zeitung“. A supra sorții d-lui Schroff, care actualmente se află în prevenție la T. Mureșului, nu avem încă în prevenție mai detaliată. — De asemenea este o desăvîrșire falsă și scirea debitată de ziarele din Pesta, că actualul nostru redactor ar fi „un diarist din București“. Dl Guido Wächter este Sas din Brașov.

Refusul episcopului Majlath. Am adus și noi scirea despre sfințirea stégului „Elisabeta“ a societății carpatine din Ardeal (Eke), publicând după foile din Clușiu, că acel stég a fost sfințit de către clerul confesiunilor ev.-reformate, unitare, luterane, gr.-orientale și israelite. Acuma aflăm, că la această sfințire a fost invitat și episcopul catolic Majlath, care însă a refuzat a participa la sfințirea de steag. Alăturarea cu protestanții, unitarii și jidovii.

Bombă sub edificiul dietei din Budapesta? Din Budapesta se telegrafiază, că la poliția de acolo o caldă de timpular, a făcut denunțul, că un individ ar avea de gând să pună o bombă sub estrada președintelui camerei. Nu se scie, dacă e vorba de adevăr, ori de vr'o glumă. Poliția însă a înmulțit numărul detectivilor.

Condamnarea lui Gelber. Asasinul și jefuitorul Teresei Müller, tânărul evreu Baruch Gelber, a fost condamnat la temniță pe viață.

Prânzul ofițerilor străini. Lună seara a avut loc la otelul Boulevard în București prânzul ofițerilor străini, cari au asistat la manevrele regale. La acest prânz au mai fost invitați, d-l colonel de stat major Al. Averescu și ofițerii români atașați pe lângă ofițerii străini, căpitanul Cantacuzino și locotenent Gorsky. D-l colonel Signorile, atașatul militar italian, a ridicat un toast, făcându-se ecoul sentimentelor de mulțumire ale camaradilor săi, pentru modul cordial în care au fost primiți și tratați în tot cursul manevrelor de către ofițerii români. A răspuns d-l colonel Averescu, exprimând sentimentele de camaraderie, de care ofițerii români sunt animați față de atașatii militari, și bînd pentru ofițerii străini. D-l maior austriac Roswadowsky, a tostat pentru statul major român reprezentat prin d-l colonel Averescu, și a celui bulgar reprezentat prin cei doi ofițeri bulgari. A răspuns d-l colonel Averescu toastînd pentru statele majore străine reprezentate în mod așa de strălucit prin ofițerii de față.

Contele Eszterházy desminte. Tote foile au adus amănunte picante pe socotela contelui Eszterházy, despre care se dicea, că ar fi eșit din ordinul lesuitilor, s'ar fi căsătorit și ar fi intentat proces ordinului pentru restituirea unei sume de mai multe sute de mii de florini. Contele Eszterházy trimite acum diarului „M.-g.“ o telegramă din Paris, în care desminte în mod categoric toate svonorile iscodite pe socotela lui.

Anul nou jidovesc în Budapesta. Diarul „Alkotmány“ de la 3 c. serie următoare: „Un abonat al nostru din provincie a vizitat capitala tocmai când era anul nou jidovesc. Abonatul nostru se plînge pe cum urmează, de cele esperiate în Budapesta: Nu m'am gândit, că tocmai pe acest timp cade anul nou al jidovilor. Aveam de gând să cumpăr câte- ceva, însă din toate părțile m'am întors cu mâinile goale. Tote prăvăliile închise. Mă duc la Rosenthal — închis. La Braun — închis. Caut pe Spitz — același rezultat. Nu face nimic, gândiam eu, mai sunt și comer-

cianții creștini! Mă duc la Hegedüs — găsesc închis. La Berzsenyi — tot așa. Am colindat jumătate orașul până mi-am putut cumpăra cele necesare. Imi formase altă închipuire despre capitala noastră. Ce se vede însă? Pretutindenea grupuri de ființe cu caftane, figuri — cu „perciuni“ și cunoscutele dame cu lanțul de aur în gât și cu nasul coroiat. O adevărată Galiție! M'am dus pe calea Andrassy. Și aici numai două persoane am găsit, despre cari puteam să presupun, că nu sunt jidovi. Unul era un Italian din „Gottschee“, al doilea — eu. Dér nici despre Italian nu eram tocmai sigur.

„D. T. f. U.“ reproducînd și ea scirea organului popular adaugă: Schița acésta a abonatului diarului „Alkotmány“ caracterisează în mod flagrant capitala „maghiară“.

Omorîta de o pisică. Cum-că ce primejdii involvă în sine dragostea față cu pisicile, arată următoarea întâmplare: În comuna Inota trăia învățătoarea pensionată Irma Keleczky, care avea douăsprezece pisici și le iubea așa de mult, încât le puneă să mănânce la masă cu densa. Ea însă nu se mulțumea cu câte pisică avea, ci mereu căuta să cumpere exemplare frumoase, pe unde le găsea. Săptămîna trecută și-a cumpărat un motan foarte frumos de la o țerancă. Acesta însă nu se putea deprinde în casă și se bătea mereu cu celelalte pisici. Bătrîna damă, de temă să nu-i fugă motanul, l'a închis noaptea cu sine în odaia de durmit. Duminică dimineța, când servitorea a intrat în odaia stăpînei, a găsit-o murtă într'o baltă de sînge. Din cercetare a reeșit, că motanul a turbat și în turbarea sa a sfîșiat gâtul învățătoarei.

Francarea automată a scrisorilor. Trei marsiliezi au inventat un aparat foarte practic pentru francarea automată a scrisorilor. Acest aparat va fi introdus în curînd în Franța. Se pune în aparat scrisoarea, care fie mare sau mică, pătrunde numai pe jumătate și nu intră înăuntru, decât după ce se pune o monedă de 10 bani. Grație unui plan înclinat, scrisoarea vine sub o pecetă, care o timbrează.

Cercul Henry. Reprezentația de aseră a cercului Henry a fost foarte reușită. O mulțime de lucruri nouă, ne mai văzute la alte circuri au fost executate în aplausele generale ale numărului public.

Din congregația comit. Sălagiū.

Sălagiū, Octomvrie 1902.

Onorată Redacțiune! Congregațiunea de toamnă comitatensă a Sălagiului s'a ținut la 30 Septemvrie n. c. Despre decursul acestei adunări, respective despre antecedentele ei și despre cele ce i-au urmat, știu să vă comunic următoarele:

În convocatoriul între alte obiecte, cum sunt: Cuvînt festiv (emlékbeszéd) din prilegiul aniversării a 100 de la nascerea lui Kossuth Lajos; rescriptul comitatului Pojon în cauza modificării legii naționalităților; scrisoarea orașului Arad în cauza ridicării monumentului lui Kossuth; curenda comitatului Sabolciū pentru ridicarea unui monument lui Rakóczy Ferencz (p. 21), rescriptul comitatului Pojon pentru crearea unei alte legi electorale și pentru promovarea și pînținirea industriei maghiare, și multe alte puncte, cari de alt-fel în unele privințe și pe noi Români ne interesau, — era un punct (al 3-lea): despre ocuparea postului fisolgăbirăesc din cercul Zălaului, devenit vacant prin mórtea fostului fisolgăbiru.

Acest punct era, care pe noi Români cu deosebire ne interesa de săptămîni, căci dam cu socotela. Că acum în sfîrșit totuși vor fi echitabil și Ungurii noștri și dintre cei 6 protopretori măcar unul vor lăsa să fie Român într'un comitat, unde din 220,000 locuitori, Români sunt mai bine de 2 părți. Credeam acésta cu atât mai vîrtos, căci candidatul partidului român d-l Dr. Octavian Felecan, al II-lea subnotar comitatens, avea în acésta privință

îndemnul repețit al fișpanului br. Nicolae Wesselényi. Ce se vede însă? Cei de la putere și de astă-dată au arătat celor ușor credători, că ei, Maghiarii, una și alta fac.

După-ce d-lui Dr. Felecan mulți, vre-o 50—60 Maghiari, i-au dat cuvîntul, că la tot cazul vor vota pentru el, ca să fie ales protopretor, — pentru-că după cum șic și ei, e cel mai activ, cel mai zelos în întreg centrul, numai pagubă, că e „Valah“ — s'a hotărît din nou și a patra oră, ca să candideze. Drept aceea ne-am ținut de datorință și noi membrii români, cu excepțiunea cător-va, să mergem la Zălau și să sprijinim ast-fel reușirea d-lui Felecan.

Sedinta s'a deschis la 9 ore. Români însă nu au mers decât la 9/4, pe când se isprăvise cu punctul prim, unde era vorba despre preamărirea lui Kossuth. Acésta absentă a Românilor — spun Maghiarii — precum și absentă Românilor de la desvîlirea monumentului lui Wesselényi din 18 Septemvrie n. c., a cauzat căderea d-lui Felecan, căci teribilul de fișpan cel cu „toastul îndrășneț“ (merész tósz) de la desvîlirea monumentului lui Wesselényi, s'a mîniat foarte și n'a voit să mai scie vr'un Român.

Venind rîndul la alegerea de fisolgăbiru, partidul român, în frunte cu președintele său d-l George Pop de Băsești, în conferința prealabilă hotărîse, să nu cêră votare, ci să lase pe Maghiari să cêră acésta, căci dór' dintre cei 50—60 membri maghiari, cari îi promiseseră d-lui Felecan, că vor vota pentru el, se vor afla dóră țece, cari vor cere votare, arătînd și prin acésta, că ei într'adevăr îl voiesc pe d-l Dr. Felecan. Dacă Maghiarii, cari i-au promis d-lui Felecan, că-l vor alege, nu vor cere votare, e semn, că ei nu vreau să-și împlinescă promisiunea și ast-fel Români nici nu au pentru-ce să cêră votare, nici să voteze, fiind Maghiarii în absolută majoritate.

Resultatul a fost, că fișpanul, trecînd peste candidatura d-lui Dr. Felecan, a declarat de fisolgăbiru al cercului Zălau, pe un Tarpay, până acum solgăbiru în Șimleu.

Adversarii nu s'au mulțumit cu atât, ci au făcut interpelare, că unde sunt Români, de ei nu iau parte de la început la agendele congregației, deși sunt aici?

Firesece după-ce d-l fișpan a enunțat pe Tarpay de protopretore, Români ostentativ au părăsit sala.

Delacr...

Convocare.

Toți membrii „Asociațiunei pentru literatura română și cultura poporului român“ de pe teritoriul despărțemîntului Clușiū (orașele: Clușiū și Coșocna, apoi cercurile administrative: Clușiū, Gelau și Nadeș din comit. Coșocnei), precum și toți iubitorii culturii românești, prin acésta sunt invitați să binevoiescă a participa la adunarea cercuală estraordinară a acestui despărțemînt, care se va ține în Clușiū, în localitatea casinei române din strada Deák Ferencz nr. 2, în ziua de 2 Noemvrie st. n. a. c. la 3 ore p. m.

Pentru comitetul cercual al despărțemîntului Clușiū al „Asociațiunei“:

Clușiū, 14 Octomvrie st. n. 1902.

Dr. Georgiu Ilea, Dr. Ștefan Morar,
director. secretar.

ULTIME SCIRI.

Viena. 16 Octomvrie. După sciri sosite din Constantinopol, trei-deci batalioane de nizami au fost pornite de la Smirna (Siria) pentru a fi aduse în Turcia europenă și a fi trimise la Melnik.

— În Vilaetul Salonic insurgenții bulgari au incendiat două sate locuite de Români, situate în muntă, cari au refuzat să primescă arme și să se unescă cu insurgenții, cari se află prin acele locuri în număr de vr'o mii. Trupele turcesci luptân-

du-se cu nisce bande mari bulgare, au avut 80 morți. Satele Exinovo, Krupnic, Silitiji, Zeliewisca și Palez sunt în flacări.

Constantinopol, 16 Octomvrie. Se svonesce, că la nota circulară a Porței tôte puterile au promis să facă demersuri în Sofia. Guvernul din Sofia va disolva comitetele macedonene.

Diverse.

Odinoră și acum! Pe la sfîrșitul secolului al 17-lea domnea în Moldova voevodul Antioch Cantemir, fratele lui Demetriu Cantemir. Turcii îi porunciră să iasă cu oștire moldovenă la orașul Tighina (Bender), unde se făceau fortificațiuni. Eță ce ne povestesc cronicarul Nicolae Costin despre petrecerea Moldovenilor înaintea Tighinei:

„După-ce s'au așezat Antioch Vodă în Tighinea, vîdînd pe Muntenii săpînd, și Turci și Tătari din Bugeac, i-s'au făcut rușine și dîcîndu-i și Iusuf Pașa: Beiu, noi n'am venit aicea să facem zevzechiuri, ci să lucrăm să plinim porunca împăratului cu o și înainte. Ce atuncia și-au cerșut cu măsură o bucată de loc să sape; și ne avînd cu ce săpa, i-au dat de la Pașa traiste și sape și hărlețe tot cu samă, și nefind salahori, au pus slugitorii la săpat siimenii de lăfă și călărașii și căpitani, precum și buluc-bașii, care nu erau de nici o trebă. Ce vîdînd că nu sporesce lucrul nimica, fiind omeni pușini, deci au pus zapcii de au scos curtea tótă și boerii cei mari și cei mici și tôte dirigătoriile și de rușinea boerilor, săpat'au câte-va țile și Antioch Vodă singur, îndemnînd pe boeri și alta să intre în voia Turcilor; care și Pașa singur trecînd pe acolo cu cercarea și vîdîndu-l săpînd, l'au lăudat din gură dîcîndu-i: Aferim Beiu!, éra de la inimă nu scim, părutu-i-s'au cu dragoste au ba. (Că Turcului îi dai bani și el îți scoate ochii!) Peste scurt timp Antioch a fost scos din domnie, de cine? Nu de boeria umilită, ci tocmai de Turci. Pușin i-a ajutat săpatul!“

Cît a primit Shakespeare pentru capo-d'opera sa „Hamlet“? Eță o întrebare la care nu mulți ar pute să răspundă. Următoarele rînduri vor da de gîndit acelora dintre poeți, cari se plîng că teatrul nu mai rentează nimic dîce „Gaulois.“ Nici o piesă n'a fost atîta reprezentată pe scenele din lume ca „Hamlet“ și s'ar pute afirma că de trei secole tragedia acésta a produs fără îndoială milioane. Shakespeare însă a primit pentru acest nemuritor capo-d'operă vre-o 100 franci! E interesat de sciut, că Shakespeare când era în apogeul gloriei sale, avea un venit anual de aproape 20.000 lei și trecea cu drept cuvînt, de Cresus al lumii literare din vremea aceea. Dér tantiemele constituiau o mică parte din venitul acesta; genialul poet era în același timp actor și unul din cei mai inteligenți omeni de afaceri.

Sosii în Brașov.

Pe ziua de 15 Octomvrie 1902.

Pomul verde: Treszler, Esseg; Leitz, Meyer, Viena; Paulini, Sibiu.

București: Munk, Pesta; Antony, Oraștie; Meyer, Făgăraș; Cornel, Szepessy; Strocke, Brăila; Pinter, Paulini, Sibiu; Grün, Blășiū.

Orient: Haimovici, casier la circ, Iași; Gold, idem, București, Riego, Stockholm, Gast, Frankfurt, artiști; Geschmeide, chelner, Pulweis; Stigle, baletistă, Schifer, măestru de grajd, Kabé; Presser, artist, Tarnov.

Domnii abonenți, cari cu 1 Octomvrie v. nu și-au reînviat încă abonamentul, să binevoiescă a-l reînvi noi neamănat, ca să nu li-se întrerupă regulata espedare a diarului.

Administrațiunea

„Gazetei Transilvaniei“

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.
Redactor responsabil: Traian H. Pop.

Dela „Tipografia A. Mureșianu“ din Brașov,

se pot procura următoarele cărți:

(La cărțile aici înșirate este a se mai adauge pe lângă portul postal arătat, încă 25 bani pentru comandație.)

Scrieri scolare.

Recompensele și pedepsele în școala populară, studiu pedagogic de d. Darin, cu un adaș, 64 pag. format mare. prețuľ 60 bani, sã pot procura dela Tipografia A. Mureșianu, precum și dela autor și ndi librării.

Cântul în școala populară de Iuliu Pop, invățător în Năseud. Teoriã, praxã și cântãri. Este o scriere întocmitã pentru dei ce propun cântãrile. Prețuľ 60 b. (cu oosta 66 b.)

Manual catehetic pentru primii ani școlastici, ca îndreptar pentru cateheți, invățători și părinți, prelucrat de Basiliu Răduț, profesor la seminarul din Blășiu. Prețuľ 80 b. (cu posta 90 b.)

Gramatica limbii române pentru școalele inferioare, prelucratã dupã sistematismul fonetismului modern, de Ioan Papiu-Partea I. Etimologia. Edițiunea II. Prețuľ 50 bani.

„Invățăturã creștinãscã“ sãu **Catechismul mare** pentru tinerimea greco-cat. Edițiunea III. (1898). Cu binecuvântarea episcopului din Bãniarã al Gh-riei, Ioan Alexici. Noua edițiune a apãrut cu îmbunătățiri și e tipãritã cu ortografia cu semne. Conține 284 pag., format 8°, e legatã solid și costã cor. 1.60 (cu posta cor. 1.80).

„Carte de cãntece pentru tinerimea școlãrã adunãte și arãnjate de Ioan Darin. A apãrut numai acum și conține: hore, marcuri școlastice și eroice, elegii, imnuri, șãntece religiøse și alte multe soiuri alese din cele mai frumoșe și de cei mai vestiți poeți ai noștri. Costã 50 b. (plus 10 b. p.)

Îndreptar teoretic și practic pentru invățămentul intuitiv în toșul elevilor (garantãnd), a invățătorilor și a altor omeni pe școala de V. Gr. Borșovan prof. de pedagogie. Edițiunea III. Prețuľ 2 cor. 40 bani (+ 10 b. p.)

Oral general pentru școala romãna cu 6 clase și cu un singur invățător de Georgiu Magyar. Prețuľ 80 b. (+ 10 b. p.)

Scriptologia, sãu modul de a invăța cetitul scriinã. Îndreptãrile pentru invățătorii la tractarea Abecedarului de Basiliu Rãduț prof. preparãndial pens. Prețuľ cor. 2. (+ 10 b. p.)

Curs practic de limba maghiarã pentru școalele popor. rom. întocmit pe basã nouului plan ministerial de invăță. de Ioan Darin cu concursul mai multor bãrbați de școala. Partea I. pentru anul I-ii și al II-lea de școala. Prețuľ 32 bani (+ 10 b. p.)

Cursul pieței Brașov.

Din 16 Octombrie n. 1902.

Banot rom. Cump.	18.90	Vënd.	18.94
Argint omd'or.	18.80	"	18.88
Napoleon'or.	19.04	"	19.07
Galben'	11.20	"	10.30
Ruble Rusesci	2.54	"	—
Mãrci germane	117.25	"	—
Lire turcesci	21.40	"	21.50
Seris fonc. Albina 5%	101. —	"	102 —

Ocașune favorabilã!

Magazin de coloniale,

Ferãrie,

și Lipscãnie,

cu vechiũ renumã, avẽnd un mare cerc de clienți,

este de vëndare,

în condițiile cele mai favorabile.

Amẽndute la d. NICOLAE LUPU Zãrnesci.

Zãrnescul ca aprãpe 4000 locuitori

în depãrtare numai de 28 chilometri

dela Brașov, are ẽrna de douã ori pe

di vașã de 3 ori pe di legãturã de

drum de fer, are douã fabrici insem-

nate, tãrg de sãptãmãnã și douã tãrguri de tãrã.

6-6

Cursul la bursa din Viena.

Din 15 Octombrie n. 1902.

Renta ung. de aur 4%	120.10	Renta de hãrtie austr.	100.25
Renta de corõne ung. 4%	97.75	Renta de aur austr.	92.10
Impr. cãil. fer. ung. în aur 4 1/2%	90.25	Losuri din 1860.	150.65
Impr. cãil. fer. ung. în argint 4 1/2%	97.90	Acții de-ale Bãncei austro-ungarã	15.84
Obliq. cãil. fer. ung. de ost I. emis.	98.—	Acții de-ale Bãncei ung. de credit.	722.—
Bonuri rurale ungare 4%	204.25	Acții de-ale Bãncei austr. de credit.	683.75
Bonuri rurale croate-slavone	160.75	Napoleondori	19.05
Impr. ung. cu premii	100.70	Mãrci imperiale germane	116.92 1/2
Losuri pentru reg. Tisei și Seghedin.	100.55	London vista	239.30
Renta de argint austr.	120.60	Paris vista	95.15
		Rente austr. 4% de corõne	95.10
		Note italiene	—

694—1902
végrh. szám.

Arverési hirdetmény.

Alulirt bírõsãgi végrehajtõ az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-sa értelmében ezennel közhirrã teszi, hogy a fogarasi kir. járásbírõség 1902 V. II 539/1 sz. végzése következtében Dr. Turcu János fogarasi ügyvéd által képviselt Vindischgrãczi Hauser Ferencz örökõsei javára fogarasi Enkelhardt Heinrich ellen 582 kor. s jár. erejéig 1902 évi június hó 7-én foganatosított kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 1000 korra becsült következő ingõsãgok u. m.: 50 métermãzsa vas nyilvános árverésen eladandak.

Mely árverésnek a fogarasi kir. bírõség 1902-ik évi V II 539/2 számú végzése folytán 582 kor. 72 fillér tõkekõvetelés, ennek 1901. évi Oktob. hó 1 napjától járó 6% kamatai 1/3% váltõdíj es eddig összesen 63 kor. 66 fillérben bírõilag már megállapított költségek erejéig Fogarason alperes üzletében leendõ eszkõzlesére 1902 évi november hó 4-ik napjának délutãni 2 órája hatãridõül kitûzetik. és ahhoz a venni szãndãkozók ezennel oly megj. gy. zettel hivatnak meg, hogy az érimített ingõsãgok az 1881 évi LX. t. cz. 107. és 108. §§-ai értelmében készpénzfizetés mellett a legtõbbet igérõnek szükség esetén becsãron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elãrverezendõ ingõsãgokat mások is le és felülfoglatalták ezokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881 évi LX. t. cz. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltek.

Kelt fogarason, 1902 évi október hó 14-ik napján.

GYÁRFÁS FERENCZ
kir. bir. végrehajtõ.

1—1.(716)

Sz. 11308—1902.

tlkv.

Arverési hirdetményi kivonat.

A fogarasi kir. járásbírõség, mint telekkönyvi hatõsãg közhirrã teszi, hogy Dan Gyula végrehajthatõnak Popa Dumitru Jakab végrehajthatõ szenvedõ elleni 102 kor. — fill. tõkekõvetelés és járulãkai irãnti végrehajthatõsi ügyében a brassói kir. törv. szék (a sãrkányi kir. járásbírõség) területén fekvõ, a gridi 205 sz. tljkvben Popa Dumitru Jakab, Juon, Dumitru és György neven állõ a 375 hrsz. ingatlanra 320 kor.

442	hrs. ingatlanra	11 kor.	4625	"	"	10
638	"	25 "	4739	"	"	2
846	"	2 "	5327	"	"	1
989	"	27 "	5380	"	"	5
1363	"	23 "	5831	"	"	11
1371	"	26 "	5932	"	"	10
1620	"	10 "	5937	"	"	52
1636	"	11 "	6455	"	"	11
1752	"	5 "	6993	"	"	4
1925	"	28 "	7037	"	"	5
2258	"	17 "	7730	"	"	20
2486	"	3 "	8316	"	"	17
2735	"	20 "	8324/2	"	"	11
2929	"	17 "	8330/2	"	"	3
3180	"	4 "	8536	"	"	71
3197	"	13 "	8967	"	"	21
3405	"	11 "	9095	"	"	16
3489	"	13 "	9363	"	"	14
3511	"	37 "	9505	"	"	35
3782	"	2 "	9957	"	"	32
3788/2	"	11 "	10165. 10288	"	"	32
3792	"	8 "	10213	"	"	36
3848	"	11 "	10769	"	"	12
3862	"	48 "	10934	"	"	3

koronãban, a gridi 608 sz. tljkvben Bursan Mária férj. Boár Lascunã, özv. Dregics Györgynã, Bursan Rosalia a Bucurã kiskoru, Bursan Mária a Bucurã, Bursan Anna a Bucurã, Bursan Retia a Bucurã és végrehajthatõ szenvedett neven állõ 9362 hrsz. ingatlanra 15 koronãban, végül a gridi 436 sz. tljkvben A + 9691 hrsz. ingatlanból végrehajthatõ szenvedett jutalãkãra 160 koronãban ezennel megállapított kikiãltãsi áron elrendeltek, és hogy a fennebb megjelõlt ingatlanok az 1902 évi November hó 7-ik napján délelõtt 9 órakor Griden megtartandõ nyilvános árverésen a megállapított kikiãltãsi áron alõ is eladandak fog.

Árverezni szãndãkozók tartoznak az ingatlanok becsãrãnak 10% -ãt készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ãban jelzett árfolyamnal szãmtott és az 1881 november 1-én 3333. sz. alatt kelt igazsãgügyminiszteri rendelet 8. §-ãban, kijelõlt óvadãkkãpes értãkãpapirban a kikiãldõtt készpénzhez letenni avagy az 1881. LX. t. cz. 170 §-ã értelmében a bánatvezetõnek a bírõsãguál elõleges elhelyezésérõl kiãllított szabãlyszerû elismervényt átszõlãgtatni.

Fogarason, 1902 évi augusztus hó 31-ik napján.

A kir. járásbírõség, mint tlknyvi hatõsãg

Schupiter,
kir. albirõ.

694.1—1

PUBLICAȚIUNE.

Pentru tõte realitãțile apartinãtoare moștenitorilor defunctului Dr. Otrobãn Nãndor s'a fixat ziua de vëndare

pe 20 Octombrie st. n. a. c. dimineața la 9 ore

în cancelaria d-lui rotar public regesc Schnell Károly (strada Vãmiei nr. 15) și unde nu se va lãsa nimic din prețuľ strigãrei. Oferte se vor primi și în scris.

1) Casa de lemn, în Brassó (Scheiũ) Podu Creștului nr. 107 Corõne. nou (676 vechiũ) indusã în cartea funduarã nr. 2660, n-rii top. 3348. 3349. 700

2) Villa din Predeal, cu tot mobilierul din ea și cu arãnjamentul, indusã în cartea funduarã din Brassó nr. 10,961 A + 25.404/12 nr. top. 10,000

3) În Bãcsfalu, casa cu nr. 446 cu 9 apartamente de locuit cu o grãdinã de pãmã, odãile folositoare pentru locuințã de varã, dimpreunã cu mobilierul, indusã în cartea funduarã nr. 598 A + 1659/1, 1659/2, 1660, 1661. 1662, 1663, 1664, 1665 n-rii top. 12,000

4) În Bãcsfalu casa nr. 445, cu patru locuințe și grãdinã, indusã în cartea funduarã nr. 589 A + 1358, 1359/2, 1360/2, 1361/2, 1363/2, 1364/2 n-rii top. 5,000

5) În Elõszak stãțiune balnerã așa numitã „Villa Zona“ cu întreg arãnjamentul, cu mobilele din ea cu dreptul la bãi, la apa mineralã, indusã în cartea funduarã nr. 318 A + 1535, 1546/1, 1546/2, 1546/3, 1547, 3744 nr. top. 8,000

6) Casele din Brassó, Strada Porții nr. 16 și cel vechiũ 488, indusã în cartea funduarã nr. 2560 nr. top. 5434 și casa din strada Spitalului nr. 11 nou și cel vechiũ 475, nr. top. 5420, douã case legate una de alta (fost Hotel Baros.) 80,000

7) Imobilul din Apãca loc de zidire, indus în cartea funduarã nr. 1011, n-rii top. 1601/2, 1602/2, 1603/3. 100

8) Livada din Tușnad nr. 976 indusã în cartea funduarã nr. A + 12,508/12. 1,000

9) Realitatea aflãtoare în Bõlõn nr. 634 indusã în cãrțile funduare sub nr. A + 2759/3. 20

10) O surã aflãtoare în Agostonfalva. 800

11) O baie de fer în Felõ-Rãkos, 600.

12) Realitãțile aflãtoare în Bardocz sub nr. 674 și 736 indusã în cartea funduarã sub nr. A + 263. 266 și 267/1, 267/2. 1,400

Din prețuľ strigãrei ofertãntii au a depune un vadiu de 10% în bani gata sãu în hãrtii de valõre.

Informãțiuni se pot lua în cancelaria d-lui avocat Dr. Zãrnãriãs János (Brassó, Strada Spitalului militar nr. 3) unde se va lua în considerãre condițiunile date de d-l notãr public regesc Schnell Károly.

Brassó, în 2 Septembrie 1902.

Szabó Alexandru,

executorul oficial al rãmasului D-rului Otrobãn Nãndor.

660.—10